

DEL PIS COMPARTIT A LA COMUNITAT: SABEM REALMENT CONVIURE?

En plena crisi d'accés a l'habitatge, Kalart analitza què necessitem perquè compartir sostre es converteixi en una comunitat i no només en una manera de repartir despeses

Imatges de Kalart disponibles per descàrrega al següent enllaç:

<https://we.tl/t-2mD4t4jYsC36ZEuX>

Barcelona, octubre de 2026. Compartir habitatge s'ha convertit per a moltes persones en una necessitat abans que en una elecció. A Espanya, només el **14,5% dels joves està emancipat**, l'edat mitjana d'emancipació arriba als **30,2 anys** i llogar un habitatge en solitari equivaldria al **98,7 % del salari d'una persona jove**, segons l'Observatori d'Emancipació del Consell de la Joventut d'Espanya.

Però, mentre el debat sobre l'accés a l'habitatge se centra principalment en els preus i l'oferta, hi ha una qüestió que sovint queda en segon pla. Si prenem com a referència el model escandinau, sorgeix una pregunta: si cada vegada compartirem més espais, sabem realment conviure?

És la pregunta que es planteja Kalart, un projecte de coliving rural situat a la Vall del Montseny que des de 2019, **ha acollit més de 300 persones de 39 nacionalitats** i ha desenvolupat un model que combina residents de llarga estada i *colivers* temporals, sovint coneguts com a nòmades digitals.

"Durant anys hem entès compartir habitatge com una solució quan no ens podíem permetre viure sols. Avui estem veient que pot ser quelcom molt més interessant: una elecció conscient sobre com volem viure, relacionar-nos i treballar", explica Nohemí González, cofundadora de Kalart.

L'experiència del projecte apunta que la convivència necessita molt més que compartir metres quadrats. El 73% dels *colivers* allarga la seva estada prevista inicialment, mentre que els residents de llarga estada hi romanen una mitjana d'1,7 anys. Però hi ha una altra dada especialment significativa: el 16% de les persones que han passat per Kalart acaba instal·lant-se a la Vall, ja sigui llogant o comprant un habitatge, en el format tradicional o inclús en cohabitatge.

Per a en Roger Riera, l'altre cofundador de Kalart, aquesta dada reflecteix com una experiència de convivència pot arribar a generar vincles duradors amb el territori. "La comunitat no acaba a la porta de casa. No apareix simplement perquè posem diverses persones sota un mateix sostre: necessita privacitat, participació, reciprocitat i persones que cuidin de les seves dinàmiques. Conviure també es pot aprendre i facilitar", assenyala Riera.

Què necessita una comunitat per funcionar?

A partir de la seva experiència, Kalart identifica alguns elements essencials perquè aquests models funcionin: mantenir un equilibri entre privacitat i espais compartits, fomentar la reciprocitat davant d'una convivència basada únicament en la companyia, comptar amb persones capaces de cuidar les dinàmiques del grup, aprendre a gestionar els conflictes i mantenir una relació activa amb el territori.

En aquest darrer punt, més de la meitat dels residents participa en la vida local, ja sigui a través d'associacions, activitats culturals, projectes agrícoles o serveis de l'entorn. El creixement del teletreball, la solitud associada a determinades formes de treball i les dificultats d'accés a l'habitatge estan impulsant noves formes de convivència, mentre les zones rurals busquen fórmules per atraure i retenir població. Per a Kalart, el repte no consisteix únicament a crear espais on viure, sinó a dissenyar les condicions que permetin que les persones vulguin formar part d'una comunitat i, en alguns casos, d'un territori.

Kalart Seeds: traslladar l'experiència a noves comunitats

Aquesta experiència és ara la base de Kalart Seeds, una iniciativa creada per compartir els aprenentatges acumulats per Kalart amb persones interessades a crear i liderar noves comunitats rurals.

A través d'un programa d'immersió de quatre setmanes, Seeds s'adreça especialment a *founders*, *co-founders*, *Community Builders* i directors residents. L'objectiu no és replicar Kalart, sinó compartir què ha funcionat –i què no– perquè cada nou projecte pugui desenvolupar la seva pròpia identitat i adaptar-se al seu context.

"Estem veient que la convivència en comunitat es pot dissenyar, facilitar i professionalitzar. No volem crear còpies de Kalart, sinó ajudar a fer néixer noves comunitats connectades amb les persones i amb el territori", conclou Riera.

La convocatòria de Kalart Seeds continua oberta per a persones interessades a impulsar o liderar nous projectes de comunitat rural. Més informació i candidatures a: <https://www.kalart.org/es/apply>

Sobre Kalart

Kalart és un projecte pioner de coliving rural a Catalunya, situat a 50 quilòmetres de Barcelona, a Sant Esteve de Palautordera, a peus de Parc Natural del Montseny. Fundat el 2019, desenvolupa un model de convivència que combina residents de llarga estada i colivers temporals, posant en equilibri la privacitat, les relacions personals, el desenvolupament professional i la connexió amb el territori.

A partir de l'experiència acumulada durant aquests anys, Kalart ha creat Kalart Seeds, una iniciativa que comparteix el seu coneixement i metodologia amb persones que volen impulsar i liderar noves comunitats rurals, acompanyant-les en el disseny i desenvolupament de projectes adaptats al seu propi context.

Per a més informació:

Instagram: [@kalartcommunity](https://www.instagram.com/kalartcommunity)

Web oficial: <https://www.kalart.org/es>

Blog: <https://www.kalart.org/es/blog>